

[Socialministeren.]

det blev her foreslaaet, at det kommunale Maskintilsyn blev overtaget af Fabriktilsynet. Manglerne ved det kommunale Maskintilsyn har der hidtil været Enighed om mellem alle dem, der er beskæftigede ved Fabriktilsynet. Disse Mangler har i første Række bestaaet i, at Maskinsynsmændene ofte har savnet den fornødne Maskinkyndighed, men ogsaa deri, at de paa Grund af deres Afhængighedsforhold over for de Virksomheder, de skulde tilse, ikke altid har kunnet optræde med den fornødne Autoritet, ikke har haft tilstrækkelig Autoritet til at sætte de Krav igennem, som Hensynet til at undgaa Ulykkestilfælde gør paakrævet. Derfor er det i hvert Fald inden for Tilsynets Personale den almindelige Opfattelse, at det Arbejde, der i Medfør af Fabriklovens § 35, Stk. 9, sættes ind paa Vejledning af de kommunale Maskinsynsmænd, er saa temmelig forgæves. Hertil føjer Direktoratet i den nævnte Skrivelse yderligere, at en virkelig Gennemførelse af Fabriklovens § 18, om Leverandørernes og Opstillernes Ansvar, er uopnaaalig, saa længe det omfattende Maskineri, der falder ind under det kommunale Maskintilsyn, i alt væsentligt unddrager sig Fabriktilsynets Kendskab.

Det næste Spørgsmaal, der opstaar, hvis man er enig i disse Betragtninger, bliver saa, om Fabriktilsynet har Mulighed for at overkomme disse nye Opgaver uden for store Ekstraudgifter, og dertil vil jeg for det første sige — hvad der ogsaa staaer i Bemærkningerne —, at den Kredslægning, der har fundet Sted i 1923—27, i hvert Fald for nogle Kredses Vedkommende har medført, at Fabrikinspektørernes Arbejdskraft ikke er fuldt udnyttet. Det er i hvert Fald uden for al Tvivl, at dette sidste gælder for de 16 Kedelbesigtigelsesmænd, der i 1931 blev ansat som Tjenestemænd, hvilket navnlig har gjort sig gældende, efter at Loven af 1932 om Ændring i Dampkedeloven — som jeg altsaa fik det høje Lands-ting til at vedtage — har indskrænket Antallet af Kedelbesigtigelser.

Derfor mener Fabrikdirektoratet, at det har en Del Arbejdskraft til Raadighed, og desuden, at der paa forskellige Omraader kan indføres forsvarlige Lettelser i Tilsynet. Man gør i saa Henseende opmærksom paa, at det i Fabriklovens § 11 fastsættes, at Bestemmelserne i Lovens Kapitel 3 om Forebyggelse af Ulykkestilfælde ved Maskiner er anvendelige paa enhver Maskine paa Landjorden, hvis Brug kan medføre Fare for Liv eller Helbred. Men naturligvis, der findes ikke saa faa mekanisk drevne Maski-

ner, som man i og for sig paa Forhaand kan sige *kan* medføre Fare for Personer, der ikke har Begreb om at betjene dem eller ikke overvaager de mest elementære Forsigtighedshensyn; navnlig Børn kan komme til Skade selv ved en Maskine, som efter almindelig Opfattelse maa karakteriseres som ufarlig. Men det er vel ikke det afgørende, naar man skal overveje, i hvilken Udstrækning det offentlige bør føre Tilsyn; der er en Mængde Maskiner, som der nu føres Tilsyn med, men som man ud fra praktiske Overvejelser kan erklære for ufarlige. Jeg skal i saa Henseende ogsaa lade Oplysninger tilgaa Udvalget. Disse Maskiner findes omtalt i en Vejledning for Fabrikinspektører og Tilsynsassistenten.

Yderligere vil det efter Fabrikdirektoratets Opfattelse være forsvarligt, om man slækker lidt paa det Hovedkrav, som indeholdes i § 3, 1ste Stykke, i de Forskrifter, Fabrikinspektøren har at rette sig efter, hvorefter enhver Virksomhed saa vidt muligt skal tilses mindst en Gang om Aaret. Direktoratet mener, og Socialministeriet er enig med det deri, at man uden virkelig Fare for at forøge Ulykkesrisikoen vil kunne anlægge følgende Betragtning: Der er en hel Del Maskiner, som i Virkeligheden kun behøver at underkastes et enkelt Eftersyn, eventuelt med en senere Kontrolinspektion til Konstatering af, at de er forsynet med de fornødne Sikringsdele. Herunder hører praktisk taget alle de Virksomheder, hvis Maskiner er af en saadan Art, at de for at være fyldestgørende beskyttet kun kræver ganske faa og simple Sikringsdele, at disse vanskeligt lader sig fjerne, og at Maskineriet kun frembyder ringe Fare, selv om ogsaa Sikringsdelene maatte blive fjernet. Der er derhos en hel Del Maskinanlæg i Virksomheder, som kun er undergivet Fabriklovens Kapitel 3, der, selv om man ikke tør henføre dem under den Gruppe, som ikke bør under regelmæssigt Eftersyn, dog er af en saadan Art, at de i alt Fald ikke bør underkastes aarligt Eftersyn. Paa den Maade mener Direktoratet, hvad jeg senere skal redegøre for i Udvalget, at mange Tusinde Maskiner af dem, der nu er under Tilsyn, ikke behøver eller ikke behøver saa hyppigt Eftersyn som nu. Jeg tror i det hele taget, at man i et Tilfælde som dette bør lægge noget større Vægt, end de ærede Talere fra konservativ og fra Venstres Side har gjort, paa, hvad det rent saglige Fabriktilsyn mener om Forholdene, og hvis man er enig i de Betragtninger, der gøres gældende der — som altsaa skal blive bedre begrundet i Udvalget —, forekommer det mig, at man